

Kapitola 14. země a politika

Předcházející část: Kapitola 13. pravda: Cesta k svobodě

KAPITOLA 14

Země a politika

Evoluce vědomí, vyjádřená intelektuálním vývojem, postupovala v průběhu tisíců let a mnoha civilizacemi, a byla přerušovaná obdobími hrozných konfliktů, katastrofálních monarchií, občanských válek a krveprolití. Z této dlouhé, bolestné zkušenosti byly vydestilovány nejlepší intelektuální vhledy, které kalibrovaly v polovině úrovně 400. Americký establishment byl více spojen se spirituálním géniem, spíše než s náboženskou inspirací a mělo to za následek dominantní světovou a úspěšnou zemi a kulturu.

Teokracie a monarchie byly vyzkoušené, ale upadly a sloužily jako špatné příklady, jakým je lépe se vyhnout. Po reformaci byly země Evropy obnovené podle sekulárního racionalistického modelu, ale s integrovaným záměrem. Proto mnoho z nich kalibrovalo v polovině úrovně 300 a výše, a staly se demokraciemi založenými na slušnosti a rozumnosti.

Dohromady byl proto tehdy celý západní kulturní svět úrodným polem, které přivítalo objevy vědy, a jejich aplikace na lidské problémy byly překvapivě úspěšné. Věda se svými pozdějšími technologiemi porazila hlavní nemoci, zdvojnásobila se délka života a vysoké vzdělání se stalo hlavním klíčovým principem pokroku. Nejpůsobivější z těchto velkolepých úspěchů se objevily v první řadě během posledních sta let, což je z hlediska evoluce pouhé mrknutí oka. Při těchto enormních ziscích v tak krátkém čase by se dalo očekávat, že v budoucnosti musí být větší příslib humanity, s výjimkou její Achillovy paty – mezinárodních vztahů.

Z encyklopedického pohledu na svět tato kritická oblast selhání bije do očí jako nejvážnější a nejvíce prominentní problém, který zbývá vyřešit před dosažením světového míru, který dnes nemůže být zaručený. Jako tektonická zlomová linie nebo spící sopka se tento hrubý defekt skrývá pod zdánlivým horizontem jako skrytá časovaná puma. Nepřátelé míru lomozí svými zbraněmi a slavnostně slibují, že zničí popřední sílu pokroku civilizace a zvláště jejího standardního nositele, Ameriku. Jejich zbraněmi jsou kombinace lživé náboženské propagandy, urážlivé techniky vymývání mozků a paranoidní vnímání západního světa, úmyslně zdeformované, aby ospravedlnily jejich agresivní akce a řečnictví. Džihád je náboženské vyhlášení války, který měl za následek změnu celého denního životního stylu v západní společnosti, a jehož (jejíž?) slabostí jsou jeho popření, jeho tradiční nejapnost, a jeho nedostatek seriózní vědy pro diplomatické vztahy a funkce.

Pro nedostatek spolehlivých údajů je mezinárodní diplomacie často překvapivě nejen nemotorná, ale ve skutečnosti obstruktivní ve svých údajných cílech. (Současné Spojené národy kalibrují v 185 -195.) To je nevyhnutelné, protože bez ověřitelných

dat nebo na vědě založených znalostí by diplomacie byla jako primitivní zkoumání bez mapy, kompasu nebo GPS – globální systém navigování).

Bez spolehlivých informací všechny druhy východisek z nouze jsou doprovázeny emocionalitou, nátlakem veřejného pokřiku a politickou účelovostí. Toto vše posilují tajné dohody a nekonečné řečnění, neplodná intelektualizace a politický postoj „jedna velikost se hodí pro všechny“. Jsou to nespolehlivé techniky, na kterých se zakládá bezpečnost celých zemí a jejich společností.

Z dokonce velmi stručného přehledu je zřejmé, že nejnaléhavější potřebou dnešního světa je spolehlivá věda, na které se zakládá mezinárodní diplomacie. Za tímto účelem nám dává orientaci a informace pohled do historie, na kterém se dá zkonstruovat na realitě založená věda o mezinárodních vztazích a diplomacii.

Politické systémy

Oligarchie	415	Demokracie/republika	410
Irokézský národ	399	Koalice	345
Socialismus	305	Monarchie	200
Feudalismus	145-200	Kmenové (rodové) zřízení	200
Teokracie	175	Komunismus	160
Diktatura	135	Fašismus	125

Výše uvedené cifry jsou docela zajímavé a povšimněme si, jak těsně je politická struktura národa Irokézů za současnou demokracií. Ve skutečnosti bylo mnoho z jejích faktorů zahrnuto do Ústavy Spojených Států. Také vidíme, že monarchie v úrovni 200 závisí na jejím uplatnění podle kalibrované úrovně konkrétního panovníka, a není ze své podstaty mimo integritu. Kmenové a rodové zřízení může také být docela integrované, v závislosti na tom, kdo je ve vedení. To také vysvětluje, proč jsou ideologie Far-Left nebo Far-Right na tak nízké úrovni integrity. Kalibrování teokracie ukazuje, proč ji zakládající otcové Spojených států na základě historických zkušeností odmítali.

Diktatury mají, z dobrého důvodu, špatné jméno všude, od Haiti přes Castra, Hitlera, Mussoliniho, Saddama Husseina, a dalších současných pokračujících diktatur ve světě. Proto převládající diktatura dříve či později převede své charakteristické znaky, kterými je grandiózní, zhoubný, spasitelský narcismus, spojený s útiskem a brutalitou proti svým vlastním lidem. Filozofický základ demokracie měl dlouhý vývoj v intelektuálním světě a jeho vývoj upotřebil plody nejlepších myslitelů během staletí.

Historické společnosti

Prérijní Indiáni (Amerika)	210	Starověké Řecko	255
----------------------------	-----	-----------------	-----

Starověký Řím	202	Starověký Egypt	205
Atlantis	290	Křováci	110
Kanibalové	95	Lovci lebek	95
Inkové	65	Aztékové	65
Neandrtálec	75	Cromagnonský člověk	80
Anasaziové	85	Homo erectus (Jávský člověk)	70
Předchůdci moderního člověka před 60.000 lety, homo sapiens idelta 70-80			

Politická historie – Hlavní postavy

Akhenaten (Amenhotep IV)	220	Alexandr Veliký	290
Attila Hun	90	Hordy barbarů	35-85
Bonaparte, Napoleon	450=>175	Caesar, Julius	140
Caligula	30	Karel Veliký	230
Columbus, Christopher	320	Conquistadoři	40
Constantine (Císař)	410=>385	Cortez, Hernando	85
Cromwell, Oliver	208	Disraeli, Benjamin	405
Bedřich Veliký	325	Jindřich VIII.	170
Ivan Hrozný	55	Justinian (Císař)	435
Čingischán	140	Machiavelli	225
Magna charta	460	Marie, královna skotská	340
Mongolské hordy	70	Montezuma	45
Nefertiti	205	Nero	70
Petr Veliký	385=>190	Papež Gregor	475
Papež Leo	475	Královna Viktorie	230
Ramses I	205	Ramses II	210
Rasputin	120	Robespierre, Maximilien	405
Ruští carové	55-385	Tutanchamon	200
Vikingové, Hunové, Gótové	55-85	Wallace, William	490
Duke z Wellingtonu	420		

Z nedávné doby

Arafat, Yasser	440=>65	Ataturk, Mustafa Kemal	250
Churchill, Winston	510	Franko, Francisco	190
Gestapo	35	Goebbels, Josef	70
Gorbačov Michail	500	Goring, Herman	350=>150
Himmler Heinrich	35	Hitler Adolf	430=>40
IRA	100	KGB	55
Chomejní Ajatoláh	75	Král Faisal (Saudská Arábie)	480
Lenin, Vladimír	405=>80	Londýn, bombardování v r. 1940	40
Mao, předseda	185	Marx, Karl	130
Mengele Dr. Josef	25	Montgomery, generál. Bernard	450
Nacismus	50	Noriega, Manuel	60
Duvalier, Papa Doc	25	Pol Pot	35
Stalin, Josef	70	Trockij, Leon	205

Současní

Abbas, Mahmoud	230	Al Kaida	30
al-Zarqawi, Abu Musab	60	bin Ladin, Osama	40
Castro, Fidel 445 pak	180	„Chemický Ali“	160
Čína před reformami	150	Čína po reformách	195
Evropská unie	205	HAMAS	105
Hezbollah	85	Hussein, Saddám	65
Kadáfí Muamar	160=>190	Karzái Hamid (Afghánistán)	415
Chatámí Muhammad	200	Kim Chong II (Severní Korea)	160
Milošević Slobodan	130	Mušaraf, generál. Pervez	425
Pinochet, generál. Augusto	155	PLO (Organizace pro osvobození Palestiny)	55
Putin, Vladimír	190	Sharon, Ariel	205
Ajatoláh Alí Al-Sistání	125	Taliban	65
UNESCO	355	Spojené národy (OSN)	195

Poznámka: Dvě čísla u jednoho jména znamenají, že první ukazuje kalibrování na začátku kariéry a druhé na pozdější stav. Mnoho vůdců spadlo v integritě kvůli korupci pozemskou mocí (například Arafat ze 440 na 65.) Arafatovo nahrazení Abbasem (úroveň 230), společně se Sharonem v úrovni 205, obnovuje naději na mír v tomto dlouholetém, násilném konfliktu.

Výše uvedená čísla mluví za sebe. Je kuriózní, že Napoleon i Hitler měli úroveň v polovině 400 na začátku své kariéry a později oba zřejmě podleli megalomanií, protože oba vykazují hrozný pokles kalibrování a jejich životy skončily v pohromě. Oni zřejmě začínali s tvůrčími myšlenkami a chtěli prospět své společnosti, ale pak podleli stinné stránce sekulární moci. Protože kineziologický výzkum (testování svalu) je mimo čas a prostor, můžeme identifikovat téměř přesné momenty, kdy tyto změny nastaly. U Napoleona to bylo tehdy, když udělal rozhodnutí korunovat se císařem, a zmocnil se tak dřívější autority církve, neboť jenom papežové měli právo korunovat císaře.

U Adolfa Hitlera to bylo tehdy, když se současně stal jediným vůdcem celé vlády a zároveň i armády. Zatímco v historii byli panovníci stále podřízeni nejvyšší náboženské autoritě (například papeži, hlavě východní ortodoxní církve nebo jejich ekvivalentní autoritě), ale žádný z těchto diktátorů nebyl podřízen nikomu. Nero se dokonce prohlásil za samotného Boha. V každém případě, ego, které prohlašuje sebe za Boha tak odhaluje svou tajnou ambici, která je potlačovaná a maskovaná ve vnitřní části jádra ega.

Země a regiony světa (současnost)

nad 400	nad 300	nad 200
Austrálie 410	Bolívie 300	Argentina 285
Kanada 415	Brazílie 300	Island 255
Německo 400	Střední Amerika 355	Indonézie 215
Havaj 405	Čína lidová rep. 300	Manchuria 200
Hongkong 400	Čína prezident 320	Nepál 205
Nizozemí 405	Čína vláda 150–190	Nová guinea 202
Singapur 405	Egypt 350	Puerto Rico 250
Jižní Korea 400	Evropa 355	Rusko 200
Švýcarsko 400	Francie 305	Tajvan 295

USA	421	Řecko	300	Tibet	200
		Indie	355	Turecko	245
		Itálie	380		
		Japonsko	355		
		Mexiko	300		
		Skandinávie	350		

<u>Vysoko nad 100</u>		<u>Nízko nad 100</u>		<u>Pod 100</u>	
Balkán	185	Irák	120	Haiti	55
Bosna	180	Libanon	130	Alžír	90
Barma	155	Pakistán	140	Lybie	90
Kuba	180	Ukraina	140	Sudán	70
Irán	190	Vietnam	140	Nigérie	55
Izrael	190			Kongo	70
Jordánsko	185			Angola	50
Kuvajt	190			Rvanda	70
Střední východ	170			Uganda	40
Severní Korea	175			Omán	90
Palestina	185				
Saudská Arábie	175				
Sicílie	175				
Jižní Afrika	190				
Sýrie	155				
Turkmenistán	150				
Jemen	160				

V 2005 uvedla studijní komise Spojených Států *Freedom House*, že ze 192 zemí na světě je čtyřicet šest procent klasifikovaných jako „svobodné,“ dvacet šest procent jako „nesvobodné,“ a zůstatek jako „částečně svobodné.“

Pod vedením Putina se Rusko přesunulo dolů do kategorie „nesvobodné“. V roce 2004 dvacet šest zemí vykázaly vzestup a jedenáct ukázalo pokles. Jako osm nejvíce utlačovaných byly uvedené Barma, Kuba, Libye, Severní Korea, Saudská Arábie, Súdán, Sýrie, a Turkmenistán. Na Středním východě byl jen Izrael ohodnocený jako „svobodný,“ a dvanáct zemí bylo ohodnocených jako „nesvobodné“ (Ingram, 2004).

Z prezentace již hrubých prvotních dat jsou zjevné vážné důsledky, které pro praktické užití vyžadují další propracování na aplikaci pro specifické situace, jako jsou rozdíly mezi lidmi, vládou a úředníky, a jejichmi různými odděleními a představiteli. Země nebo společnost, která kalibruje v úrovni 400, je již řízená principy racionality, s jejich předpokládanou etikou, morálkou, odpovědností a smyslem pro zodpovědnost a s režimem sociální péče. Taková země je také řízená podle zákonů a principů daných ústavou a státní strukturou. Takové země mohou být úspěšné, protože přistoupily na logiku s její nevyslovenou etikou a morálkou.

Tento celkový přístup může být nicméně nepřiměřený a odsouzený k nezdaru když je aplikovaný v zemi, která kalibruje pod 200 a tak operuje se zcela jinými principy, jako je vlastní zájem a zisk, osobní moc, nedostatek zodpovědnosti vůči lidem a nedostatek etiky, morálky nebo dokonce zákonnosti. Takové země operují v první řadě s pýchou, arogancí, konkurencí, pomstou, mediálními obrazy a co je nejdůležitější, je megalomanie jejich vůdců, kteří dávají najevo paranoii, utajení a podvod. Vůdci nemají žádné výčitky svědomí vůbec a vydávají úplně bludná prohlášení až k bodu absurdnosti. Diktátorští vůdci mají sklon k pompéznosti a grandióznosti a někteří jsou ve skutečnosti psychotické osobnosti (narcistická, spasitelská přehnaná ješitnost kalibruje v úrovni 35-60), s velikášskými bludy. Oni usilují o to, aby byli ve skutečnosti uctívání a vidění jako spasitelé tak, aby byly všudypřítomné obrazy jejich statusu. Všechno se musí sklonit před „velkým vůdcem,“ to je jejich prozrazující podpis. Integrovaný vůdce je spokojený s prostým respektem.

Porozumění elementům a psychodynamice megalomanie je důležité. Oni se v podstatě neliší od mnohokrát trestaného zločince (psychopatická osobnost, chronický sociopat), který je neschopný cítit soucit, lítost nebo zodpovědnost za druhé, nebo se poučit ze zkušenosti. Další důsledek megalomanie je, že nedbá na varování a nepředvídá důsledky a tak musí špatně skončit.

V historii mnoho spasitelských megalomanů skončilo raději sebevraždou, než aby přijali osobní odpovědnost. Protože tato míra patologie je doposud mimo realitu z hlediska průměrného člověka, a jestliže není brána v úvahu, tak může mít vážné důsledky pro společnost. Lidé, kteří jednají s takovými kriminálními osobnostmi, vůbec nejsou překvapení jejich naprostým popřením svých zločinů, které jsou ve skutečnosti doložené kamerovým záznamem.

Země, které, kalibrují pod 200, jsou ovládané principem vlastního zájmu, proto jsou politické záminky jako „hledání míru“ využité jako propaganda a manipulativní

slogany. Mír by měl za následek porážku vládnoucí strany, ušlý zisk ze zbrojního průmyslu a ztrátu podpory obyvatelstva a mocenské základny. Takové společnosti prospívají a jsou postavené na válkách a konfliktech. Jsou zběhlé v hrátkách, mediální manipulaci, podvodech a falešných diplomatických tazích a prohlášeních. Umí také manipulovat s hysterií davů a tajně vytvářejí rozněčující incidenty, aby nevychladly vášně, jako hněv na nepřítel. Tyto jsou rozněčovány extrémními manévry jako je například vyhodit do povětří autobus plný nevinných dětí. Každá strana pak hraje klamnou hru na „nevinná oběť“ versus „zlý pachatel“, což je základním způsobem krvavý sport, který je totálně cizí pro kulturu, ve které vládne rozum a lidský život má hodnotu. Extrémy jsou pak „ospravedlněné“ pravicovým náboženským fundamentalismem, který je závislý na „vysokém“ kouzlu války a na dramatech děsivého a groteskního typu, jako je pomalá poprava bezmocných civilistů pilou v celosvětové televizi.

Nebezpečná naivita Ameriky

Amerika opětovně nevidí své pobláznění svým „svatým grálem“, demokracií, a mává vlajkou svobody. Opětovně nemůže pochopit svou vážnou slepotu a místo toho promítá vinu na bojovné útočníky, kteří nakonec zaútočí na zranitelný a lákavý cíl.

Cizí kultury nehrají hru podle pravidel markýze z Queensbury, a slušnost, poctivost a všechny takové hodnoty považují za dětinské a legrační. Představa „míru“ nemá vůbec žádnou hodnotu v zemích, které kalibrují pod 200, a hodnotu nemá ani poctivost, laskavost a kvality považované za ctnosti. Americe se závidí, je nenáviděná a upřímně považovaná za „hloupou“. A země, které „se smeknutým kloboukem“ prosí nestydatě protiamerické Spojené národy „o pomoc nebo odsouhlasení“, jsou viděny přinejlepším jako ostudné. Zatímco v Americe slabost vyvolává soucit, v hlavních zemích světa, které jsou zjevně a silně velice chlapácké (macho), slabost budí *pohrdání*, ne milosrdenství. Totéž platí pro americké obvyklé patologické pohrdání zpravodajskými operacemi, které jsou nezbytné pro přežití. (Nevidět nebezpečí a nechat se nachytat kalibruje v úrovni 180.)

Tento vzor předcházel útoku na Pearl Harbor, v Zátocě Sviní na Kubě, v korejské válce (byli jsme překvapeni půl milionem čínských komunistických vojáků!), vraždě Johna F. Kennedyho (otevřené auto), atentátu 9/11, bojovnému islámskému terorismu, nehlídání hranice a imigrace (jak dosvědčují důsledky v Evropě), víře ve Spojené národy a tak dále. Tento opakovaný den „Hromnic“ představuje selhání zodpovědnosti, prozíravosti, vpád relativistické politické ideologie a selhání vlády v zajištění občanského přežití. Stejnou idealistickou naivitu podporovali komunističtí stoupenci i přívrženci americké nacistické strany ve třicátých a čtyřicátých letech dvacátého století. (To je fatální důvěřivý postoj, který kalibruje pod 200.)

Spojené státy se snaží udržovat svůj svatý mediální obraz a ve skutečnosti, se obraz stal důležitější než vítězství v bitvě. Amerika si naivně myslí, že když má svatý obraz, svět miluje Spojené státy. Nic nemůže být dále od pravdy. Výsledkem ve skutečnosti byla mezinárodní ztráta tváře. Svět je v současnosti zstrašován tvrdými vyzývatelem, kteří volají po zásahu. Volání „probud se do reality“ je stále

hlasitější, a cena za popření je jeho eskalace.

A viněta z autorova dětství může být ilustrativní:

Ve věku dvanácti nebo tak nějak, jako obrýlený, ektomorfní (hubený) mladík jsem denně četl Platona a mezomorfní (robustnější) vrstevníci zápasili, hráli fotbal a provozovali různé mužné sporty. Přísnou křesťanskou výchovou mi byly vštípeny povinné hodnoty: nebýt bojovný a „nastavit druhou tvář“. Při šikanování jsem byl tolerantní, avšak nebojovnost neřešila problém, ale dělala ho ještě horším. Výsledkem byl krvácející nos a výprask při přepadení na cestě domů ze školy, navzdory preventivním, vyhýbavým manévřům.

Nakonec dědeček prohlásil „a dost,“ a zařídil mi lekce v boxu v profesionální tělocvičně, která tím musela zavést váhovou třídu „komára“. Zvládnutí této sebeobranu měl za následek snížení útoků od spolužáků, a získal jsem větší sebedůvěru a pocit bezpečí. Pak jeden den jsem byl sám v drsnější čtvrti a jeden týpek, který vyhledával rvačky, se hrozivě přiblížil. On nebyl školní žák trénovaný v boxu, ale „špinavý pouliční rváč“, který hrál podle pravidla „vítězství za každou cenu“. Jeho „pod pásové“ kopnutí do slabin mi dalo lekci, že pravidla „markýze z Queensbury“ jsou vám na nic, když máte co do činění s ostříleným, drsným pouličním bitkařem, jinak skončíte na vozovce a pouliční dav se vám bude šklebit, protože pro ně je uhlazenost znamením slabosti, naivity a slabošství, což je vnímáno s opovržením.

Každý člen pouliční kultury zná výše uvedenou lekci a neznat ji může být a často je fatální. Usmíření je považováno za zbabělost a zranitelnost provokuje.

Naopak na úrovni nad 200 se objevuje upřímnost, integrita, poctivost a starost o blaho obyvatelstva. Takoví lidé jsou nesrovnatelně mnohem víc integrovaní než ti pod 200.

Země, které kalibrují v úrovni 300, dosáhly skutečné základy pro úspěšné přežití, zvládly výkonové techniky a objevily entuziasmus, ambice, skupinovou solidaritu a hodnotu spravedlivé odměny. Společnosti v úrovni 300 se přibližují k racionalitě a mají příležitosti ke svému dalšímu vývoji, jako je podpora jejich vzdělání, obchod, technologie, věda a zdravotní potřeby. V úrovni 300 již existuje vděčnost a ocenění za podporu.

Pro vlády pod úrovní 200 je pravdivá demokracie samozřejmě hrozba, a takzvané demokracii naoko slouží, pokud z toho plyne nějaký zisk nebo politická moc. Pseudodemokracie se objevují, ale jejich činnost ostouzí jméno demokracie a ony pracují se stejnými neintegrovanými principy jako předtím, ale nyní jsou neintegrované operace přestrojené v činnostech samotné politické struktury. Například vláda je formálně demokratická, ale v praxi je zkorumpovaná. Po přezkoumání by se zdálo, že americká přílišná idealizace demokracie jako údajná „jedna velikost se hodí všem“, jako magické řešení, je nepřiměřená infrastruktura mnoha zemí a není realistická, a americký agresivní proselytismus má často za následek spíše nelibost než ocenění. V recenzi článku stojí: „Zdá se, že Amerika postrádá základní koncepci o tom, jak její kolektivní postoj, kultura a hlavně neznalost světa působí na ostatní národy.“ (*Philadelphia Trumpet*, 2/04)

Země v nízké úrovni 100 nebo níže čelí realitě základního přežití a proto může být realisticky přistoupeno pouze s realizací tam, kde je krize přežití. Tam, kde je neúrodná půda, je daleko důležitější vlastnit zbraň, krávu, vodní čerpadlo nebo vozidlo. Gramotnost chybí a vlády jsou založené na příbuzenských vztazích, úplatcích, kmenovém válečnictví a problematickém poddanství, které je ještě rodové a před-feudální. V těchto společnostech je akceptované, že silní drancují a zneužívají slabé. Pravidla určují zbraně, moc a zrady, a je to přijímáno jako norma.

Jako příklad: Afghánistán je domovem máku a tak je světovým primárním zdrojem heroínu, z kterého pocházejí peníze, zbraně a politická moc. Na konci konfliktu v Afghánistánu byla maková pole ponechána ladem. Když člověk zvažuje americkou údajnou „válku proti drogám“, tento kompromis podivně nevyvolal skoro žádnou veřejnou diskuzi, třebaže to je schopné vysvětlení, jestli se člověk dívá na elementy s tím spojené v procesu třídění. Bez endemického zdroje peněz (z makových polí) Spojené státy musely být konfrontovány s náklady na stravu pro celé hladovějící obyvatelstvo, doprovázené útoky nepříznivé propagandy. Toto se muselo zvážet, nicméně závislost na heroínu také stojí společnost miliardy dolarů. Opuštění makových polí (ale až po zaplacení Al-Káidě 40 milionů dolarů aby je zničila) také přineslo spolupráci kmenových náčelníků.

Techniky a data výzkumu vědomí byly ověřené při konkrétním použití v minulém kritickém světovém konfliktu, ve kterém by selhání mohlo mít vážné důsledky. V konkrétním použití byly kalibrované všechny faktory, včetně záměru, který by převládal za jiných podmínek. Při přesné a precizní práci bylo zjištěno, jaká nezbytná opatření je třeba udělat, aby se zabránilo válce s balistickými střelami. Po aplikování zde popsaných principů bylo řešení rychlé a úspěšné.

V dnešním světě nyní existuje možnost jaderné války a prostor pro chybu se zúžil a tak se požaduje zvýšená přesnost, znalost a moudrost. Je nereálné předpokládat, že ostatní populace převezmou naše hodnoty, naopak ony populace potřebují porozumět svým vlastním hodnotám.

Rozvoj vědecké diplomacie a mezinárodních vztahů

Osudy celých národů závisí na diplomacii a na politických odborných znalostech. Když jsou defektní nebo se přepočítají, cenou je často zrušení a je zaplacené smrtí milionů lidí. Dokonce i jednotlivá hlavní špatná kalkulace může přivést a přivedla celý svět do války (například špatný odhad Neville Chamberlaina Adolfa Hitlera před druhou světovou válkou, nebo ministra války Stimsona, který přezíral zprávy výzvědné služby o válečných plánech Japonska před Pearl Harborem.) Takové závažné chyby se opakovaly v průběhu historie civilizace, kdy celá císařství byla pod vrtošivou vládou megalomanů. Se zřetelem k prvořadému významu mezinárodní diplomacie neexistuje žádná vyšší priorita pro lidstvo než vývoj na faktech založené vědy, na které velmi závisí přežití lidského života v dnešním atomovém věku.

Po zrušení zemí v první světové válce svět doufal, že Liga národů bude tím, kdo vyřeší mezinárodní konflikt, stejně jako Spojené národy, které ji nahradily, ale

ukázalo se, že takové organizace nic nedokážou. Obě organizace byly teoreticky idealistické, ale nešikovné v praxi. (Liga národů kalibruje v úrovni 185, Spojené národy v úrovni 190 a Mezinárodní trestní soud kalibruje v úrovni 195.)

Třebaže jsou Spojené národy úspěšné jako organizace humanitární pomoci, v první řadě produkovaly řečnictví (úroveň 185) a ne řešení. (Odbor pro politické záležitosti Spojených národů kalibruje v úrovni 180.) Jejich celková pozice je anti-americká. (Amerika platí přibližně dvacet pět procent z výdajů Spojených národů, plus poskytuje budovu v East River a prvotřídní lokalitu na Manhattanu.) Lidstvo nemůže dát svůj osud do rukou organizace, která kalibruje v neúčinné úrovni 185-190. (Kdo by chtěl mozkového chirurga nebo pilota v této úrovni neschopnosti?) Aby lidstvo přežilo, musí odložit sentimentalitu (úroveň 190), řečnictví a jeho hlavní pilíř – sofistiku (úroveň 195). Každý praktický realistický obchodník ví, že nejlepší cesta, jak se diplomaticky zbavit nereálné záležitosti, je zabít ji přidělením nějakému výboru. Spojené Národy jsou tím konečným výborem.

Mapa 1

Rozložení převažujících úrovní vědomí na západní polokouli.

Celkové kalibrování 355

Z tohoto základního, počátečního obecného přehledu je zjevné, že v západní polokouli převažuje především celkově integrované klima. Jen Haiti je velmi nízká, v úrovni kalibrování 55. Jeho nedávná historie zaznamenala katastrofální vlády Duvalierů a jejich notoricky známý, represivní policejní sbor, který je proslulý bizarním typem zvěrstev. Lid je také zapojený do praxe voodoo (úroveň 50), praktikující krvavé obětní obřady. Minulé pokusy o finanční pomoc paradoxně zhoršily chudobu kvůli svým účinkům na rostoucí porodnost.

Pozoruhodné je, že navzdory režimu Fidela Castra (úroveň 185), má kubánský lid úroveň kalibrování asi 255. Toto odráží docela obvyklý rozdíl mezi vladařem, lidem a samotnou vládou. V praxi je důležité pro diplomatická vyjednávání znát úroveň vědomí každého z těchto tří komponentů, tj. lidí, vlády a vladaře nebo vůdce. V nedávné historii Castro hostil první shromáždění skutečných světových teroristů a teroristické organizace, které rozpoutaly celosvětový terorismus. Tyranští panovníci, Ivan Hrozný, Lenin, Hitler, Stalin a jiní kalibrují tak nízkou, že jsou na úrovni dokonce varana komodského v úrovni 40 (Pol Pot měl úroveň vědomí 30)

nebo na úrovni sériových vrahů (úrovně 30-35).

Celková situace východní polokoule je ve velkém kontrastu se západní polokoulí:

Mapa 2

Distribuce úrovní vědomá – východní polokoule.

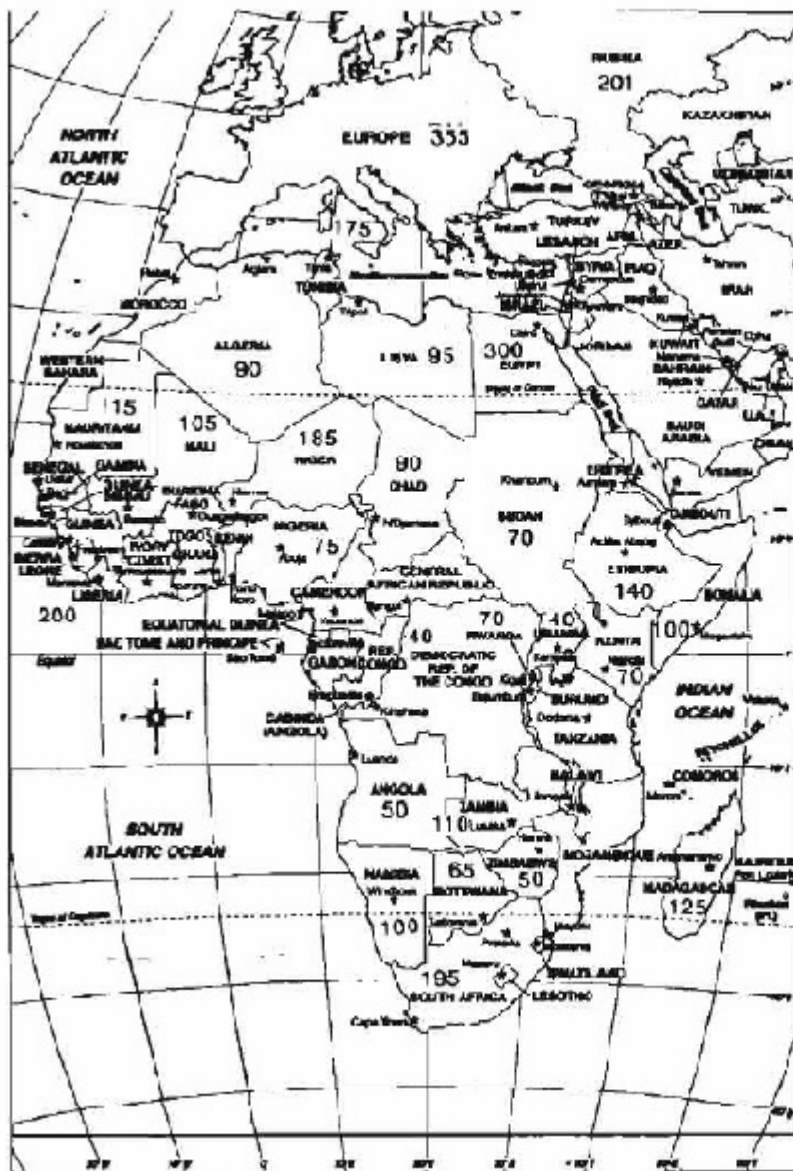

Celková úroveň vědomí 190

Zde je vidět základní líheň téměř jistých požárů. Austrálie vyjadřuje rozumnost západní kultury a severní Evropy, Indie a Rusko se nyní zdají být klidné (celkově), a stejně tak i Čína. Teď to je Afrika, zvláště severní Afrika a Blízký východ, které vypadají velmi neblaze.

Mapa 3

Rozložení úrovní vědomí Afriky a Blízkého východu.

Egypt	300	Írán	190
Irák	120	Izrael	190
Jordánsko	185	Kuvajt	190
Libanon	130	Omán	90
Palestina	185	Saudská Arábie	175
Sýrie	160	Turecko	245
Spojené arabské emiráty	180	Jemen	160

Dokonce i rychlý průzkum mapy 3 odhaluje základ současných i nedávných světových konfliktů a válek. Regiony, které kalibrují pod úrovní 100, byly postižené

vnitřními problémy, hladověním, násilím mezi místními lidmi, všudypřítomnými nemocemi, podvýživou, vysokou porodností a velkou dětskou úmrtností, krátkou dobou života a analfabetismem. Jsou tak oslabené všemi těmito faktory, že ani nemají sílu nebo prostředky aby byly hrozbou pro světový mír.

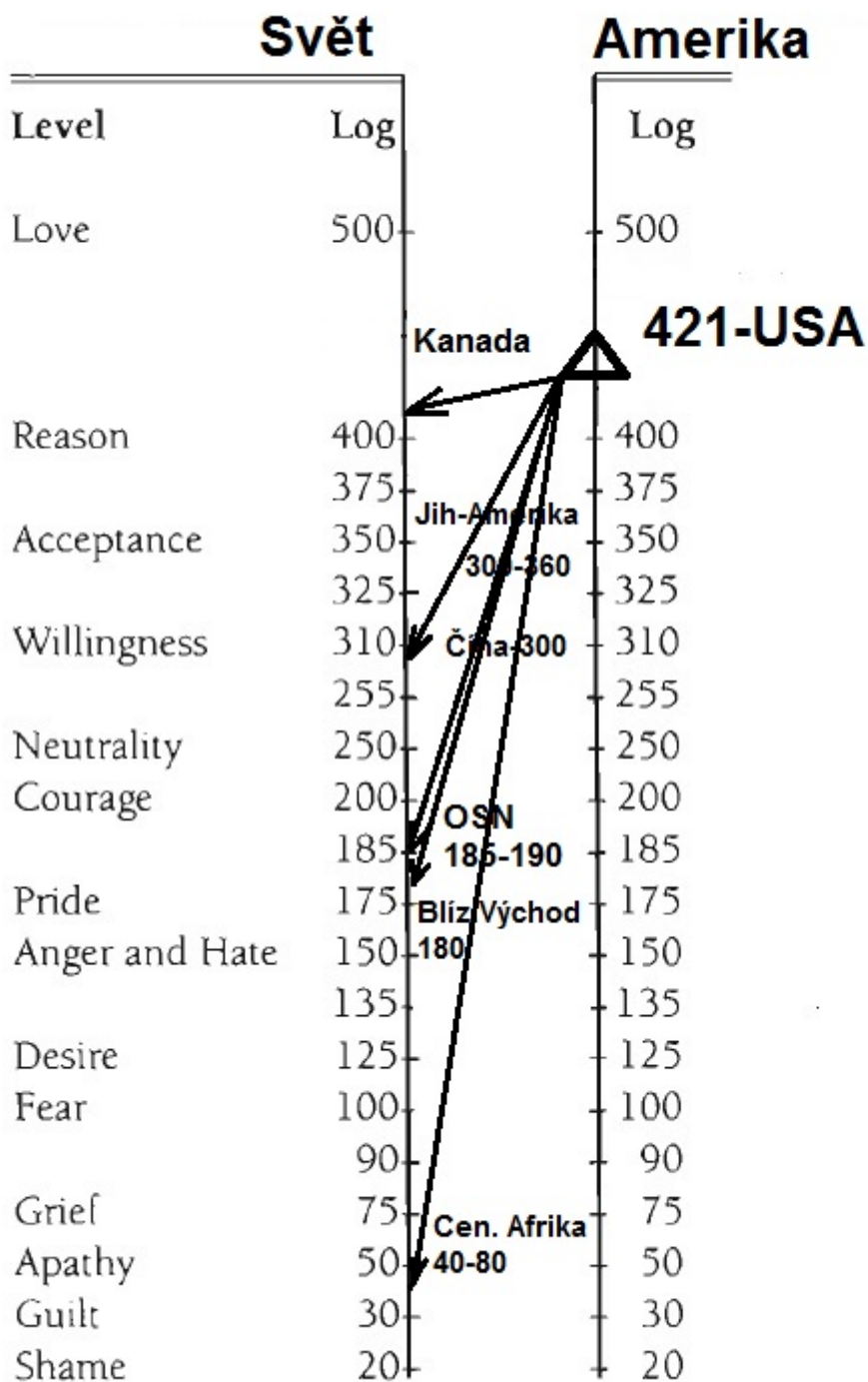
Nicméně situace v Severní Africe a na Blízkém východě je docela jiná, protože země mají úroveň vědomí 180-195, nyní mají dost peněz a prostředků, plus negativní a nepřátelské postoje a mohou se stát skutečnou hrozbou. Konkurenční země, které kalibrují v těchto úrovních, představují osudné utkání. Zasahující strany musí být varované, že dobře míněné úsilí by mohlo jenom rozdmýchat oheň nenávisti a že pravděpodobně budou chápané jako nepřátelé a budou hanobené a napadené pro své úsilí (jako nevyžádaná intervence v manželské bitce na ulici).

Praktická řešení

Velmi jednoduchý diagram poskytuje rychlý, ale rozhodující přehled podstaty diplomatické slepé uličky a bojů:

Diagnostický graf mezinárodní vztahy.

Jde o část Mapy Vědomí

Základní vztahový diagnostický graf může být použit na každou vztahovou situaci, aby vyjasnil očekávání a umožnil efektivní způsoby komunikace, jako je reklama, komunitní terénní programy, obchod a byrokratické záležitosti.

V aplikaci na mezinárodní vztahy je důležité si uvědomit, že je často velký rozdíl mezi lidmi země, jejími vůdci, jejími aktuálními vládními operacemi a diplomatickými představiteli. Adekvátní diagnóza mezinárodní situace může zabránit opakování katastrof minulosti, které stojí životy milionů lidí. Toto bude očividné v další kapitole, ze které je aranžmá pro katastrofu ostře zřejmé a zdrcující ve svých důsledcích.

Je naivní předpokládat, že všichni lidé jsou si podobní, že mají podobné hodnoty,

motiv, standardy a hlavně morálku. V diplomatických záležitostech to je velmi nebezpečná a špatná kalkulačka, která stála život více než 100 milionů lidí v posledním století.

Charakteristika nebezpečných politických vůdců

Nelítostný, nenucený, prohnáný
Nebere ohled na lidský život
Pravda nemá žádnou hodnotu
Lži jsou rutina a jsou normální
Fakta jsou irelevantní
Vítězství za každou cenu, kořistnický typ
Žádná morálka nebo etika
Žádné duchovní hodnoty
Žádné humanistické ideály
Žádné starosti o druhé
Pýcha mít se dobře ukončuje dohody
Libuje si v chytrém podvodu
Oceňuje jenom výdobytek, vítězství, porážku
Obětuje rodinu i společnost
Manipulativní, chytrý, nelítostný
Orientovaný na neomezenou moc
Chamtivost je hodnotná a OK
Předpokládá, že jiní lžou
Poctivost nemá žádnou hodnotu
Posmívá se slabosti
Sadistický, krutý
Vychutnává utrpení ostatních
Má prospěch z konfliktu
Neztotožní se s lidstvem
Mír je irelevantní
Marnivý, okázalý, despotický
Žádná osobní čest
Ateistický, hrabivý
Náboženství je pouze nástroj
Pomstychtivý, žárlivý
Závist, zlá vůle a nenávisť
Zlovolný, zlý

Neschopný lásky
Rád řeční, je bombastický
Falešná upřímnost, klame
Zběhlý v rétorice a řečnění
Nezná vinu, žádné svědomí
Pohrdá ženami a dětmi
Egoistický, narcistický
Ješitný, sebestředný
Dělá křivá obvinění
Předpokládá, že ostatní jsou stejní jako on
Přitahuje naivní apologety
Není omezován logickým rozumem
Schopný hrubé špatné kalkulace
Paranoik, ostražitý, opatrný
Nakonec to přehání a selhává
Neuvědomuje si důsledky a vymstí se mu to
Vidí armádu jako potravu pro děla
Slabý si „zaslouží“ svůj osud
Manipuluje s vlastenectvím a integritou
Žádná starost o ztráty na životech
Vůle „otrávit pramen“
Pohrdá poctivostí a integritou jako slabostí
Osvojuje si grandiózní tituly (Velký
Vůdce, atd.), teatrální projevy
Využívá druhé bez výčitek svědomí
Prodá vlastní duši pro zisk
Přitahuje a ohodnocuje poskoky
Krmí patolízalství
Ovládání, panovačný
Nevěrný, žádná výčitka
Obviňuje jiné z vlastních selhání
Hledá bohatství a ozdoby
Předvádí postoj „macho“, boty, bičovat
Falešná pieta
Využívat, schovávat se za náboženstvím
Normální lidi považuje za hlupáky

Rasové a náboženské předsudky
Láká a rekrutuje stoupence
Žádná loajalita ke spoluobčanům
Lidský život nemá hodnotu
Neuznává slušnost, vyrovnanost nebo ohledy na jiné
Neodpouštějící a mstivý
Hraje oběť, aby ospravedlnil násilí
Nevšímový k utrpení
Přehlíží brutalitu, smrt, bolest a utrpení
Ožebračuje druhé
Žádná omezení, extrémista
Zaměstnává zločince jako své stoupence
Pohrdá pravidly „markýze z Queensbury“ nebo slušností
Žádné skrupule, etika nebo morálka
Křivá obvinění jsou OK
Nenávidí poctivost a integritu
Nenávidí záviděníhodné postavy
Žádný soucit, násilný
Velebí terorismus, hrozby
Neuznává koncept hříchu, karmy, odpovědnosti, integrity
Megalomanský, grandiózní
Má vůli ničit život
Nerozumný ale klamný
Spíše chytrý než inteligentní
Kalkulace, machinace
Podporuje a podněcuje mravní zkázu
Pobožnůstkářský, svatokrádežný
Ochotně podá falešné svědectví
Využívá nevinnost a naivitu
Ničí slabé a zranitelné
Považuje lidi za blbce, za psy
Oplácí loajalitu vyloučením, smrtí
Vnitřně nečestný, opovrhuje pravdou
Odmítá vinu nebo dokonce „slušnou lítost“
Staví sebe nad zákon
Postrádá vnitřní náhled, je krutý

Nemilosrdný; extrémista
Barbarský (uřezává hlavy pilou ...pomalu)
Vyvolává konflikty, je obojetný
Má rád hrozné mučení
Rozškatulkovaný
„Dobrá tvář“ pro veřejnost
Trvá na nevině
Používá zastrašování a hrozby

Výklad

Z výše uvedených vlastností (které souhrnně kalibrují v úrovni vědomí 80) se stává zřejmým, proč průměrný člověk, stejně jako integrovaní diplomaté běžně hrubě podcení síly, se kterými musí jednat v pozemském životě, buď jako jednotlivci nebo kolektivně. Další důležitý následek, který historie dokládá, je ten, že při střetnutí s predátorem je naivní integrita člověka obrácená proti němu jako slabost. Dravci počítají s tím, že „blázni“ zaplatí jejich účty a budou se obávat ztratit na životech a mají starost o druhé lidi. Poctiví lidé jsou naivní a snadno manipulovatelní do postavení stoupenců a obhájců chytrých tyranů a spěchají do jejich náruče. Tito často pózují jako ctnostní osvoboditelé a údajní „lidoví“ hrdinové. (Hitler, Pol Pot, Hussein, Stalin, Castro, japonský císař, Bin Ladin a další zabili více svých vlastních krajanů než „nepřátelé“.)

Postoj oběti a naivita jsou hrou lůzy, a jejich důsledky v politice a diplomacii jsou ostře zjevné. Amerika a její tisk rádi hrají předstíranou hru ze zbožného úmyslu na „férovost“ a tak dále. To je hra jak být „snadný cíl.“

Třebaže integrovaní lidé mohou litovat nositele negativních vlastností výše uvedených charakteristik neintegrity, musí brát v úvahu a respektovat realitu jiných lidí, která u nich dominuje (princip neporazitelné ignorance). Američané jsou notoricky naivní a celosvětově jsou považováni za lovnou zvěř. („oni si to mohou dovolit,“ nebo „oni si to zaslouží“.)

Existují celé populace mnoha milionů lidí, pro které je „poctivost“ cizí koncept a je ve skutečnosti považovaný za směšný, a úspěšný výnosný podvod je chvályhodný. Proto prodat Američanovi falzifikát za cenu pravého zboží je považované za chvalitebné.

Země s vůdci nebo režimy, které kalibrují pod 200, nejsou vyrovnané s žádnou pravdou ani svobodou a jsou proto skutečně nehodnověrné. Mnohé z nich ve skutečnosti oficiálně vyhlásují nenávistnou politiku, která nabádá k zabíjení a ničení Spojených států, západní kultury a hodnot i obyvatelstva (Freedom House Report, 2005).

Barbarští zabijáctí vladaři a režimy přišli a odešli a historie je plná katastrofálních následků neschopnosti rozpoznat jak s nimi adekvátně jednat. Takové režimy jsou moc aktivní a existují i dnes a chtějí světovládu za každou

cenu, právě tak jako v minulosti.

Když je bludný model oběť a pachatel odložený, lze vidět, že také oběť hraje zhoubnou hru, která vybízí a svádí kriminalitu pachatele použitím lákavé zranitelnosti zahalené jako zbožná nevinnost. To je stejně neintegrované a úskočné. Provokatér se skrývá za pláštěm údajné nevinnosti a tváří se, že nemá žádnou odpovědnost, a schovává se za fasádu údajné dobroty a egoistické mravní převahy. Každé dítě umí hrát tuto hru a hraje ji s rodiči a učiteli. Tak je vyzývavá pozice pokušitele stejně *nebezpečná*, jako pozice zjevného agresora.

Tato role je nyní reprezentovaná v U. S. kultuře ideologií Far Left a akademického světa, kteří démonizují poctivé hodnocení vysoce rizikových faktorů, které jsou tak nestydatě zřejmé jako slon v obýváku. To byli ti samí apologisté, kteří byli odpovědní za druhou světovou válku, Pearl Harbor a bombardování 9/11 World Trade Center. Sofistika obhájců je ve skutečnosti nebezpečnější než nabubřelost útočníka, který je paradoxně ve skutečnosti víc čestný a nestydatě přímý. Přežití závisí na schopnosti rozeznat výše uvedená fakta, a smrt je následek takového selhání. Apologista je stejný jako zločinec. Slabomyslnost není žádná obrana ve světě přežití. Pro predátora si snadný cíl „zaslouží“ co dostane, jako vlastníci vozu, kteří nechají klíče v odemčených autech.

Integrita a opravdová poctivost nejsou sentimentalita, rádoby svatá televizní hra na image „svatější než ty“ a pobožnůstkářské duchovno. Pravda mluví bez obalu. Meč pravdy je cesta k míru a svobodě. Falešnost přináší smrt, ničení a utrpení. *Jestliže člověk nezakročí mečem pravdy, pak skončí mečem oceli.*

Následující část: Kapitola 15. pravda a válka